

Αντιοχείας Ιωάννης: Η Γέννηση του Χριστού είναι μια πρόσκληση να χαρούμε παρά τις δοκιμασίες

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Αντιοχείας](#)

Το μήνυμά του για την εορτή των Χριστουγέννων εξέδωσε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Αντιοχείας κ.κ. Ιωάννης, αναφερόμενος στην κλήση που απευθύνει η εορτή στον καθένα προσωπικά, στην ανθρωπότητα συνολικά αλλά και στην Δημιουργία.

“Αυτή είναι μια πρόσκληση για τον καθένα μας να αποτινάξουμε τα βάρη μας και να τα αφήσουμε μπροστά στη φάτνη της Βηθλεέμ. Αυτή είναι μια πρόσκληση για τον καθένα μας να χαρούμε παρά τις δοκιμασίες που μας περιβάλλουν. Αυτή είναι μια πρόσκληση για τους ανθρώπους να χαρούν ακόμα και όταν βρίσκονται στα βάθη της απόγνωσης. Είναι μια πρόσκληση να μην υποκύψουμε στην απελπισία

παρόλα αυτά“, αναφέρει ο Μακαριώτατος.

Παρακάτω το μήνυμα του Πατριάρχη Αντιοχείας:

«Οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε, σκιρτήσατε τὰ ὄρη, Χριστοῦ γεννηθέντος».

Με αυτά τα λόγια και με τη γλώσσα του υμνογράφου, η Εκκλησία αγγίζει την καρδιά του καθενός μας και μας προσκαλεί να συλλογιστούμε τη γέννηση εκείνου του παιδιού που επέλεξε μια σπηλιά και γέμισε τον κόσμο. Με αυτά τα λόγια, ο υμνογράφος απευθύνεται όχι μόνο στους ανθρώπους, αλλά και στη σιωπηλή δημιουργία. Της απευθύνεται, ζητώντας της να βγει από την ακινησία της και να χαρεί μαζί με τους αγγέλους, να ευφρανθεί μαζί με τους ποιμένες και να προσκυνήσει μπροστά στη φάτνη της Βηθλεέμ. Είναι σαν η χαρά του κόσμου μας να μην αρκεί για να περιγράψει τη συνάντηση της ανθρωπότητας με τον Χριστό. Γι' αυτό ο ψαλμωδός στρέφεται προς την άψυχη δημιουργία και της ζητά να αποτινάξει την ακινησία της και να ντυθεί με τη χαρά της Γεννήσεως, με τη χαρά της συνάντησης με εκείνο το παιδί από τα μάτια του οποίου αντλούμε κάθε ελπίδα και από τη γαλήνη του οποίου αντλούμε κάθε ειρήνη.

Αυτή είναι μια πρόσκληση για τον καθένα μας να αποτινάξουμε τα βάρη μας και να τα αφήσουμε μπροστά στη φάτνη της Βηθλεέμ. Αυτή είναι μια πρόσκληση για τον καθένα μας να χαρούμε παρά τις δοκιμασίες που μας περιβάλλουν. Αυτή είναι μια πρόσκληση για τους ανθρώπους να χαρούν ακόμα και όταν βρίσκονται στα βάθη της απόγνωσης. Είναι μια πρόσκληση να μην υποκύψουμε στην απελπισία παρόλα αυτά. Η γέννηση του Χριστού είναι μια πρόσκληση να απομακρύνουμε τη σκόνη που έχει καλύψει τη σπίθα της ελπίδας μας, ώστε η ελπίδα Του να λάμψει μέσα μας ως ελπίδα και το φως Του ως φως.

Κάθε χρόνο, η ανθρωπότητα ξυπνά από τον ύπνο της υπερηφάνειας της για να δει αυτό το παιδί, ταπεινό και λαμπερό στο σκοτάδι της σπηλιάς του. Ήρθε σιωπηλά, αλλά η σιωπή του μιλούσε πιο δυνατά από οποιονδήποτε ρήτορα. Ήρθε αδύναμος, αλλά είχε τη δύναμη να αφαιρέσει την αδυναμία των αδύναμων. Ήρθε κείμενος στην αγκαλιά της Παρθένου, πάνω στους ώμους των χερουβείμ. Ήρθε σε αυτήν ως παιδί που αναπαυόταν στο άχυρο, αλλά ήταν ο αιώνιος Θεός που αναπαυόταν στην ουράνια δόξα Του. Ήρθε σε αυτήν σε μια σπηλιά για να ψάξει την καρδιά της και να την γεμίσει με τη γλυκύτητα του ευαγγελίου Του και το νέκταρ της ταπεινότητάς Του, ενώ εκείνη βασανιζόταν από την πικρία της υπερηφάνειάς της.

Θυμόμαστε τη γέννησή του ως τη γέννηση της ελπίδας στις καρδιές μας. Θυμόμαστε κάθε φτωχό και άπορο άνθρωπο, όχι με λόγια αλλά με πράξεις. Θυμόμαστε τη σημερινή γέννηση και στρέφουμε το βλέμμα μας στην Εκκλησία της

Αντιόχειας, που ήταν η κοιτίδα του Ευαγγελίου του, όπως η Βηθλεέμ και η Ιερουσαλήμ ήταν ο τόπος γέννησής του, ο τόπος του σταυρού του και του τάφου του. Σκεφτόμαστε το φως του προσώπου του μέσα στη σπηλιά και προσευχόμαστε αυτό το φως να ενσαρκωθεί στη ζωή μας, στη ζωή της Εκκλησίας του και στην αγκαλιά του κόσμου του.

Αυτές τις μέρες, θυμόμαστε τους αδελφούς και τις αδελφές μας που έχουν κοιμηθεί και μας έχουν προλάβει στο φως του προσώπου του νεογέννητου. Του ζητάμε, με τη μεσιτεία της Παναγίας, να τους αγκαλιάσει στους κόλπους του και να τους καλύψει με το έλεός του.

Είθε ο Κύριος να τους επιστρέψει σε όλους σας, τα παιδιά μας στην πατρίδα και στο εξωτερικό, και σε όλους τους ανθρώπους, ευλογημένες ημέρες γεμάτες καλοσύνη, ευημερία και ευλογίες από τον Πατέρα των Φώτων και την πηγή των δώρων, το Παιδί του Σπηλαίου, την Οδό, την Αλήθεια και τη Ζωή, τον Κύριο του ελέους και τον Θεό κάθε παρηγοριάς. Αμήν.